

7.00 כנסית האיחוד, "מוניס" (UC - UNIFICATION CHURCH, "MOONIES")

סון מיונג מון, קוריאני יליד 1920 הוא אבי "אגודת רוח הקודש לאיחוד הנצרות העולמית" או בקיצור - "כנסית האיחוד". כ-30 אלף מאמינים בארה"ב; עוד 2-3 מיליון בארצות אחרות; "צבא" שבעזרתו הוא מתכוון להשיב את התקווה לעולם, לגאלו משלטון השטן ולהפכו למשפחה אחת גדולה: תאוקרטיה מונית שבה דברו הוא החוק. "אלוהים חי בקרבי, התגלגל בדמותי... העולם בידי ואני אכבוש ואשעבד אותו". (0.17; 2; 26).

מרבית תורתו של מון מצויה בספרו "העיקרון האלוהי". עפ"י תורה זו השגת השלמות היא מטרתו העליונה של האדם; המין האנושי ייגאל רק כשכוחות הטוב ינצחו את כוחות הרע והשטן יובס. כל בני האדם, צאצאי אדם וחוה, בחטא יסודם. חוה התפתחה לנחש ונכשלה ביצירת המשפחה המושלמת. גם ישו נכשל, שכן על אף שנולד טהור ומושלם - מת ערירי; "האדם השלישי", התגלמות המשיח האמור לשוב ולהתגלות בשנית, הוא שיביא לאנושות את הגאולה הרוחנית והפיזית; הוא יצור משפחה מושלמת וימשול בעולם מאוחד ושלם. הקומוניזם נחפש כאח המכשלות העיקריות להשגת מטרותיו של האדם. (0.17; 29).

אלפים ממאמיניו של מון עובדים כ-20 שעות ביממה, ללא חמורה, בהתרמוח ל"מטרות צדקה" ומכירת פרחים וזוטות למיניהן במקומות ציבוריים; ההכנסה השנתית מפעילות זו נאמדת ב-50-20 מליון דולר לשנה; אלפי חברים נוספים עובדים, כמעט ללא חשום, בעסקים ומפעלים פטורים ממס השייכים, באופן זה או אחר לכנסית האיחוד. חה, קוסמטיקה ורובי M16; דיג, ספנות, מסעדות ובתי דפוס. חלק מההון המצטבר מושקע ברכישת נכסים כמו מנהטן סנטר ובנין טיפני בניו-יורק. רכוש הכנסיה כולל אדמות ובנינים, חוות ומנזרים בכל רחבי ארה"ב; הוא מוערך בכ-200 מליון דולר. כספים נוספים מושקעים, ללא הפסק, בגיוס חברים חדשים ובמערכת ענפה של יחסי ציבור ותככים פוליטיים האמורים לקדם את מטרותיו המוצהרות של מון. הוא עצמו מתגורר באח מאחוזותיו, מוקף גדרות חיל ומשמר מזוין. (0.91; 53; 34).

חח-ועדה של הקונגרס האמריקאי שעסקה בבדיקה ארגונים בינלאומיים והשפעות של גורמים זרים על הממשל הצביעה ב-1978 על הקשרים ההדוקים בין כנסית האיחוד לבין ממשלת דרום קוריאאה וסוכנות הביון שלה. עוד קודם לכן דווח בעתונות כי אנשיו של מון שיחדו חברי קונגרס על מנת לקדם אינטרסים דרום - קוריאניים; דו"ח ועדה זו הדגיש גם את צידו השני של המטבע - תמיכתה של דרום קוריאאה (בכספים ובפעילות)

בקידום מטרוח הכנסיה בארה"ב. כמו כן חשפו ממצאי הועדה פעילות פלילית של הכנסיה בנושאי מסוי, הגירה, מטבע זר ובנקאות (9; 19; 0.17).

הכנסיה השקיעה כ-3 מליון דולר בניהול פעמולת בחירות נגד דונלד פרייזר, דמוקרט שעמד בראש הועדה. המוני חברים מגויסים עברו מביח לבית וחילקו עלוני הסברה שהכפישו אותו אישית ופוליטית; עם פרסום גלויי הועדה הוצג פרייזר, במודעות בכל העיתונים הגדולים בארה"ב, כסוכן קומוניסטי ולוחם נגד כל הדתות; הכנסיה חבעה לדין אותו, את חוקרי הועדה ואף את הניו-יורק טיימס על שפירסם את גלוייה. (34).

שיטוח דומות ננקטו גם לגבי אישי ציבור אחרים; רוברט דול שניהל בסנט את הדיון על פרשת ג'ונסטאון, הוזהר טלפונית כי יזכה ל"טיפול" דומה לזה שקיבל פרייזר. נסיונות ההשפעה בחוגי הקונגרס והממשל נעשים גם באמצעים אחרים: פיתוי מיני, החדרת חברים לתפקידים המאפשרים גישה חפשית למידע והשתלח אנשים בצוותים של חברי קונגרס. אנשי האירגון אף התמודדו כמועמדים לסנט ולבית הנבחרים; "אם נוכל להעביר לצידנו שלוש או שבע מדינות של ארה"ב... נוכל לשלוט בממשל ואחם חוכלו להחליט מי יהיו הסנטורים ואנשי הקונגרס" אמר מון לחסידיו (2; 34; 0.67).

בטאון האגף המתון של המפלגה הרפובליקנית החריע, בגליון ינואר 83, על שיחוף פעולה בין ה"ימין החדש" וכנסיה האיחוד; שחוף פעולה שהחבטא בעיקר בהוצאה לאור ובהפצה של ה"ואשינגטון טיימס" - עיתון יומי חדש בבירח ארה"ב. (עיתון זה מצטרף לשני עיתונים יומיים של האירגון וירחון המופיעים בערים אחרות בארה"ב). הבטאון הרפובליקני, אף מפנה את תשומת הלב להתארגנות אנשי הכנסיה בחאי המפלגה הרפובליקנית בקמפוסים של האוניברסיטאות, תוך שיחוד פעילי המפלגה לשם הפצת פעמולה 'מונית' (60).

אוכלוסיית הקולג'ים והאוניברסיטאות של ארה"ב היא אוכלוסיית-מטרה מפורשת של ארגונו של מון: "אם יהיו בידינו שתיים או שלוש אוניברסיטאות - נוכל להבטיח את שליטתנו במקצועות העיקריים של ארה"ב"; "עושי המדיניות שמאחורי הקלעים הם הפרופסורים ואנו זקוקים לאנשי מדע מכל התחומים" (2). כדי להבטיח עמדה אוהדת של אוכלוסייה זו, מארגנת הכנסיה כנסים בינלאומיים בנושאים שונים - מדע, כלכלה, דת - אליהם מוזמנים המשחחפים על חשבון הכנסיה; לעחים קרובות מתקיימים הכנסים במקומות אקזוטיים ומושכים ומשולבים בהם טיולים. בצד ריכוך עמדות משיג ארגונו של מון, בדרך זו, "שמות" החיוניים הן ליחסי הציבור והן לגיוס חברים. בכנסים אלה השתתפו גם חברי סגל אוניברסיטאי מישראל ולאחרונה נוספו אליהם גם אנשי עיתונות וטלביזיה מהארץ. (56; 54; 57; 65).

המטרות העיקריות שאליהן שואפים נאמנו של מון בקמפוסים הן גיוס תומכים פעילים מבין המורים והפרופסורים ושליפת סטודנטים מהאוניברסיטאות כדי להפכם לחברים מן השורה; לשם כך הקימה כנסית האיחוד כמה גופים מיוחדים שהבולטים בהם הם: ה-F.L.F - FREEDOM LEADERSHIP FOUNDATION - וה-F.O.R.P. FOR THE RESEARCH OF PRINCIPLES. הקשר בין גופים אלה לבין כנסית האיחוד נשמר בטוד הן מפני הציבור הרחב והן מפני אוכלוסית-המטרה; זהותם נחשפת רק בשלבי מגע מחקדמים כאשר המצטרפים הפוטנציאליים נמצאים כבר על סף השלמת תהליכי ההמרה והתירבות (35;60).

הלהט המסיונרי של פעילי כנסית האיחוד מנוקז למסגרות בנויות היטב שיעילותן ומהירות השפעתן הפכו לשם דבר. בתחילה מוזמן המועמד לארוחת ערב בקרב "ידידים", בקמפוס או באחד ממרכזי התנועה בעיר (שאינו ניתן לזיהוי ככזה); שם הוא הופך ל"כוכב" - מוצף באהדה, הערצה, הבנה וביטויים המעוררים הרגשת ביטחון ומפחיתים את העמידה על המשמר בסביבה חברתית זרה. ב"כ מוזמן רק מועמד חדש אחד לאירוע כזה וכל חשומח הלב מופנית אליו. במהלך הערב - נזרקים רעיונות המעמידים את המארחים באור של אנשים מעניינים, ובעלי כוונות טובות. לאחר שזכו באמונו ובאהדתו, מזמינים המארחים את המצטרף הפוטנציאלי לבילוי סופשבוע בקומנה כפריח מבודדת; לשם מגיעים בדרך דומה עוד כמה עשרות מועמדים - אך לאיש מהם אין מושג כי הוא נמצא למעשה במחנה אימונים של כנסית האיחוד; בשלב זה מרכז עיקר המאמץ. מספר פעילי האירגון במקום, תמיד רב יותר מזה של "האורחים"; האחרונים - אינם מושארים לבדם אף לרגע; נמנעים מהם קשר טלפוני, רדיו, טלביזיה, עיתונות וכו'; סדר היום עמוט ביותר, שעות השינה מועטות, והתפריט מורכב מדיאטה מעוטת פרוטאינים. גלויי החיבה כלפי המועמד הופכים ל"הפצצת לאהבה"; ספקותיו מושחקים ע"י התגובה הקבוצתית, והתשובות לשאלותיו - נדחות תמיד ל"יותר מאוחר". בתנאים אלה אין ל"אורח" הזדמנות וכוח להעריך את המרחש ולהפנים את ההתנסות החדשה תוך אינטראקציה עם מסגרות החיחסות קודמות. כמו-כן נוצרת מוטיבציה חזקה לקונפורמיות עקב חרדה מפני האפשרות שדחיה ע"י "המשפחה החדשה" תוביל לאיבוד של תגמול חסר חחליף.

כהמשך לאותו סופשבוע מוזמנים המועמדים לשבוע של אימונים ואח"כ לסמינר של שלשה שבועות. בנוסף למאפיינים הקודמים נתבע המועמד, בשלבים אלה, למאמץ פיזי ורוחני קשה: טיפוסים הרים, חמש-שש הרצאות ביום וחילופים מהירים ואינטנסיביים של מצבי רוח באמצעות הרצאות, שירה בציבור, תפילות וכו'. להרצאות מוכנסים מוטיבים של אשם, חרדה ופחד וכן מטופטפים ללא הפסק רמזים למשהו פלאי העומד להחרש - ובו ימצא הפחרון לכל. רק לקראת סופו של התהליך מוסר הלוט: מון הוא

המשיח, רק אמונה בו והשתייכות לכנסיית האיחוד יכולים להציל אותך ואת העולם כולו משלטון השטן. (15; 26; 27; 34; 16; 13).

רוב החברים החדשים עוברים בתום החליץ להתגורר במרכזי הארגון בערים. הם חיים בבתי המאוכלסים בצפיפות, ישנים לעתים קרובות על הרצפה, ועיקר זמנם מנוצל למלאכת הקודש של איסוף כספים לכנסייה. העיקרון המנחה את אופן פעולתם הוא ה-HEAVENLY DECEPTION: מותר וצריך לרמות את העולם כדי לקדם את הקמתה של ממלכת מון עלי אדמות; כאשר אתה מצליח להוציא במירמה כספים ורכוש מידי בני השטן - אתה עושה מצווה, אתה עושה להצלת נפשותיהם. סכומי העתק הנאספים מידי יום, מועברים למנהיגים ולחשבונות הבנק של הכנסייה. החברים חוסכים מפיהם ומתחרים ביניהם על גובה הסכומים שהצליחו לאסוף בשביל "אבא מון". (0.17; 29; 39; 3).

מון ואשחור נחשבים להורים "האמיתיים" של המאמינים, שהם כולם בגדר אחים ואחיות - משפחה אחת גדולה. הקשר עם הורים ובני משפחה מנוחק לחלוטין והמנהיגים עושים כל מאמץ כדי למנוע אפשרות מפגש עמם ועם חברים או דמויות מהעבר. עפ"י עדויות לא מעטות, מעודדים החברים להתאבדויות - במידה ומישהו ינסה לחלצם מזרועות "המשפחה האמיתית". "בחיץ החדשים עליך להתכחש לבני משפחה, קרובים, שכנים וחברים מהעבר; עליך לשמור על טהרה; אם תעמוד בפני אפשרות של מגע מטמא - עדיף שחורג את עצמך". (0.67; 41).

חאי המשפחה החדשים בחוד המשפחה המונית נמצאים בפיקוחו המלא של האב-המשיח. על החברים נאטר לקיים יחסי מין מחוץ למסגרת הנישואין, ומון הוא שקובע מחי ולמי ינשאו. הוא עורך מדי פעם טכסי אירוסין וטכסי נישואין המוניים; בני הזוג באים ממקומות שונים בעולם ואינם מכירים כלל זה את זה. בין הנישואין למימוש עשויות לחלוף כשלוש שנים בהם אין בני הזוג המיועד מתראים. רק מי שהצליח לגייס לכנסייה כשלושה עד ארבעה חברים חדשים - זוכה בפרס הנישואין. (38; 45; 29).

עקרון "המירמה השמימית" מיושם ע"י כנסיות האיחוד לא רק בחחום איסוף הכספים אלא גם ברוב תחומי הפעילות האחרים: מחנכות האימונים סגורים בפני מבקרים זרים - עיתונאים, אנשי ממשל, חוקרים וכו'; הקשרים בין הכנסייה לבין עשרות ארגוני חזית, מפעלים ועסקים - מוסתרים בקפידה; מטרות ודרכי פעולה - מוטווים בהתמדה; בפתיחת שבוע של מערכת שחדלנות באו"ם (נגד צפון-קוריאה) אמר מון לחסידיו: "אל תחבטו אף פעם במונחים פוליטיים; אימרו: אין לנו כל ענין בפוליטיקה; כל מניעינו הם דתיים והומניטריים, זו הדרך הטובה ביותר להשגת מטרות רב-תכליתיות" (34).

בכנס מטעם הכנסיה, שנערך בגואטמלה ("סמינר עולמי לעיתונאים וסיור לגילוי עובדות באמריקה המרכזית") הכריז 80.HI.PAK, יד ימינו של מון, כי הקומוניזם הוא המקור היחיד לחולייו של העולם בכלל ושל אמריקה הלטינית בפרט. זאת - משום שהוא חותר להשתלט על העולם ו"מבוסס על שקרים, חודר ללבבות חמימים וכובש את מוחו של האדם". הקומוניזם הושווה, בהמשך, לפאשיזם ההיטלראי על שיטות פעולתו והאידיאולוגיה שלו. הפתרון שהוצע לנוכחים - להחאחד כדי להשיב את בני האדם לאמונה באלוהים כלל-דתי / כלל-עולמי (GOODISM). שמו של מון והחאוקרטיה הנכספת לא הוזכרו בהקשר זה. (4). ספק אם מי מהנוכחים היה מודע להכרזתו של מון (בפני מאמיניו) שהאקלים הרוחני בגרמניה מתאים ביותר למטרותיו - שכן הגרמנים אמונים על טוטאליזם; דברית המחייבים היטב עם הכרזות אחרות שלו: "אני הוא שכלך; בהצטרף אלי - עליך להישמע לי בכל", וכיו"ב. (0.17; 2).

בחינת התבטאויותיו של מון בהזדמנויות שונות, וכן של דבריו כפי שמופעים בספרו "העיקרון האלוהי" מגלה יחס עויין כלפי היהדות והעם היהודי בעבר ובהווה; היהודים מתוארים כחסרי אמונה ומושחתים מבהינה רוחנית; בצליבתו של ישו פעל השטן באמצעות היהודים והאשמה מוטלת על העם היהודי לדורותיו. שואת אירופה באה, על פי חפישה זו, להעניש את עם ישראל על חטאיו מאז ימי ישו. בספרו נתן למצוא כ-125 קטעים של הטפה אנטישמית בוטה. ישראל הנוכחית תוחלף, עפ"י חזונו של מון, בישראל של חסידי כנסייתו ("THIRD ISRAEL") (22).

בישראל מתבטא עיקר פעילותו של הארגון במאמצים אינטנסיביים לבנות חדמיח חיובית בקרב אליחות אינטלקטואליות - מרצים באוניברסיטאות, עיתונאים, ויוצרים בתחומים שונים; רבים מהם (כפי שכבר הוזכר) מוזמנים ואף נוסעים, על חשבון הכנסיה, לכנסים בינלאומיים הנערכים בחסותה ברחבי העולם; (65).

בספטמבר 1983 דיווח העיתונאי בועז עברון, ששב מכנס שנערך בקרתגינה, על רשמיו (64); לדבריו השתתפו בכנס זה כ-700 עיתונאים ואקדמאים מארצות רבות - כולל קבוצה ניכרת של מוזמנים מישראל. לבועז עברון, בדומה לישראלים האחרים, לא היה, כפי שעולה מדבריו, מידע מקיף על האירגון, דרכי פעולתו ובשורתו. בעת שהותו במקום, ניסה לעמוד על טיבה של קבוצה זו "אבל נסיונותי לקבל מושג ברור כלשהו על עיקריה של הדת עלו בתוהו".

מסקנותיו לגבי מטרתו של הכנס: "עצם העובדה שכמה וכמה אנשים נכבדים וחשובים הסכימו לשבת על הבמה ולהרצות ממנה ורבים אחרים קיבלו את ההזמנה לבוא אליה - עשויה לשרת את הכת במטרתה להשיג לגיטימיות ורספקטביליות. נוסף לכך - העובדה

שעיתונאי הסכים לקבל הזמנה כזו ולהשתחף בוועידה, גם באורח פאסיבי, עלולה לקשור את ידיו, ליצור אצלו מחויבות פסיכולוגית ומעצור פנימי בפני הוקעתה של הכת, אם יחקל בעתיד בעובדות חמורות על פעילותה. אין לי ספק שזו היתה המטרה האמיחית של כנס זה, מטרה הרבה יותר מחוכמת ומרחיקת ראות מאשר התעמולה שניסו להפיץ בה והדיונים שנערכו בה".

בסוף ינואר 1986, החקיים בישראל כנס נוסף במימון הכנסייה בנושא "הטרור והמערכת הבינלאומית"; לכנס הוזמנו מומחים שונים ועיתונאים מהארץ ומהעולם וכן אנשי הצמרת הביטחונית של ישראל (אנשי צה"ל ומערכת הביטחון). המוזמנים מישראל לא ידעו כלל על זהותו של הגוף המארגן ונותן החסות; חלקם פרשו מהכנס משנודע להם במי מדובר. הנושא עלה אף בשאלתה בכנסת. (68; 69).

בניית התדמית ושיחוד אפשרי של אוהדים פוטנציאליים נעשים גם באמצעות "סמינרים" לסטודנטים מכל רחבי העולם; סטודנטים הנבחרים על ידי גורמים אוהדים או מעורבים, בארצות שונות כולל ישראל, משתתפים בטיוול חינם סביב העולם; הטיוול כולל הרצאות, הן של אנשי כנסייה והן של גורמים חיצוניים, פגישות ושיחות עם אנשי רוח בנושא שבו ממוקד ה"סמינר" (כגון "דחות העולם") ופעילויות חברתיות שונות. המשתתפים מלווים על ידי מדריכים ופעילים של הכנסייה. בדרך כלל נערכים הסמינרים בחודשי הקיץ (יולי - אוגוסט). ישראל היא אחת התחנות של טיוולים/סמינרים אלה.

ביולי 1984 שהו בארץ משתתפי סמינר כזה במשך כשבוע. ביום עיון מרוכז במלון מוריה בירושלים (9 ביולי) הירצו רבנים, סופרים, אקדמאים ונציגי מוסדות מישראל. באותו שבוע התקיימו במסגרת ה"סמינר" גם פעילויות שונות אליהם הוזמנו צעירים ישראלים שלא ממשתתפי ה"סמינר" (כגון - ריקודי עם בימקא ירושלים). בישראל, כמו בארצות האחרות, נרתמים לארגון הפעילויות השונות של ה"סמינר" וליצירת יחסי ציבור המועילים לכנסייה חברים ופעילים מקומיים שאינם ממשתתפי ה"סמינר". במלון מוריה ובי.מ.ק.א ניתן היה לפגוש צעירים ישראלים שהצטרפו לכנסייה בארצות הברית, שהו במחנות האימונים של מון וחזרו ארצה. ביולי 1985 שוב חנו בישראל משתתפי ה"סמינר" על "דחות העולם". ההרצאות נערכו הפעם במלון רמדה-ירושלים; בין משתתפי הטיוול/סמינר היו 25 צעירים ישראליים. (5; 6; 7; 8; 67).

לבד מהפעילות הכרוכה בכנסים ובסמינרים מועטה, יחסית, פעילותה של כנסיית האיחוד בישראל, ב-1975 הוקם בירושלים תא של הכנסייה שנקרא "שבח אחים"; המקימים היו ניל דרוקר וגרי פליישר מפעילי הארגון בארה"ב; הנסיון לבסס את הסניף

הירושלמי לא עלה יפה והפעילות דעכה לזמן מה. ב-1982 הקים ניל דרוקר בדירה בירושלים קומונה של חסידי מון יפניים וישראלים; אנשיו הוזמנו לחת הרצאות בביח ספר בביח הכרם. לא ידוע מהו היקף הפעילות כיום.